

การประยุกต์ใช้กากน้ำตาลผงชูรส (น้ำอามิ-อามิ) เป็นปุ๋ยสำหรับมันสำปะหลัง

Utilization of by-Product of Monosodium Glutamate Industry (Ami-Ami) as Fertilizer for Cassava

ธนุชัย กองแก้ว

Thanuchai Kongkaew

Abstract

The affects of chemical fertilizer ami-ami, and a mixture of bath chemical fertilizer mixed with ami-ami on yields of Cassava, namely Kasetsart 50, and loamy sand (Sai Ngam soil series) were studied over a two-year period. The trial was carried out as Randomized Complete Block Design with 3 replications. The treatments comprised of 1) application of 15-15-15 rate 50 kg.ra⁻¹ to the soil, 2) application of 15-15-15 rate 100 kg.ra⁻¹ to the soil, 3) application of 15-15-15 rate 50 kg.ra⁻¹ and ami-ami rate 150 L ra⁻¹ to the soil, 4) application of ami-ami rate 300 L ra⁻¹ to the soil and 5) application of ami-ami rate 300 L ra⁻¹ to the soil. The results indicated that fresh root yield obtained from the 1st cropped year was not significant affected by any of the treatments. The averaged yield was 4,599 kg.ra⁻¹ on the other hand, in the 2nd cropped year the application of 15-15-15 rate 100 kg ra⁻¹ and 15-15-15 rate 50 kg ra⁻¹ plus ami-ami rate 150 L ra⁻¹ gave higher significant ($P \leq 0.05$) root yields than the application of 15-15-15 rate 50 kg ra⁻¹ and ami-ami rate 600 L ra⁻¹ (8,177, 8,221 vs. 6,205, 6,224 kg. ra⁻¹) respectively. Moreover, more soil acidity, nitrogen and phosphorus contents were found in the treatments applied with 15-15-15 rate 100 kg ra⁻¹ and all rates of ami-ami whereas soil organic matter, potassium, calcium and magnesium did not differ in all fertilized treatments and decreased after finished the 2nd cropped year.

Keywords: Ami-ami, cassava, chemical fertilizer, Sai Ngam soil series

บทคัดย่อ

ศึกษาผลของการใส่ปุ๋ยเคมีปุ๋ยเคมีร่วมกับน้ำอามิ-อามิและน้ำอามิ-อามิต่อการเพิ่มผลผลิตมันสำปะหลังพันธุ์เกษตรกร 50 และต่อการเปลี่ยนแปลงสมบัติทางเคมีของดินร่วนปนทราย (ชุดดินไทราม) ที่ปลูกเป็นเวลา 2 ปี ใช้แผนการทดลองแบบ Randomized Complete Block Design จำนวน 3 ซ้ำ ประกอบด้วย 5 กรรมวิธีการทดลอง ได้แก่ 1) ใส่ปุ๋ยสูตร 15-15-15 อัตรา 50 กก./ไร่, 2) ใส่ปุ๋ยสูตร 15-15-15 อัตรา 100 กก./ไร่, 3) ใส่ปุ๋ย สูตร 15-15-15 อัตรา 50 กก./ไร่ ร่วมกับน้ำอามิ-อามิ อัตรา 150 ลิตร/ไร่, 4) ใส่ น้ำอามิ-อามิ อัตรา 300 ลิตร/ไร่ และ 5) ใส่ น้ำอามิ-อามิ อัตรา 600 ลิตร/ไร่ ผลการทดลองพบว่า การใส่ปุ๋ยทุกกรรมวิธีให้ผลผลิตหัวมันสดที่ปลูกในปีที่ 1 ไม่ต่างกันทางสถิติ โดยมีค่าเฉลี่ย 4,599 กก./ไร่ ในขณะที่การปลูกปีที่ 2 การใส่ปุ๋ยสูตร 15-15-15 อัตรา 100 กก./ไร่ และใส่ปุ๋ยสูตร 15-15-15 อัตรา 50 กก./ไร่ ร่วมกับน้ำอามิ-อามิ อัตรา 150 ลิตร/ไร่

ให้ผลผลิตมากกว่า การใส่ปุ๋ยสูตร 15-15-15 อัตรา 50 กก./ไร่ และการใส่น้ำอามิ-อามิ อัตรา 600 ลิตร/ไร่ อย่างมีนัยสำคัญ ($P \leq 0.05$) (8,177 และ 8,221 vs. 6,205, 6,224 กก./ไร่) ส่วนการเปลี่ยนแปลงสมบัติทางเคมีดินพบว่า การใส่ปุ๋ยสูตร 15-15-15 อัตรา 100 กก./ไร่ และใส่น้ำอามิ-อามิทุกอัตราทำให้ไนโตรเจนและฟอสฟอรัสในดินมีปริมาณเพิ่มขึ้น แต่ทำให้ pH ของดินลดลง ในขณะที่อินทรีย์วัตถุ โปแตสเซียม แคลเซียมและแมกนีเซียมในดินมีค่าไม่ต่างกันในทุกกรรมวิธีการใส่ปุ๋ยและมีค่าลดลงหลังสิ้นสุดการปลูกมันสำปะหลังในปีที่ 2

คำสำคัญ: ดินชุดไทรงาม, น้ำอามิ-อามิ, ปุ๋ยเคมี, มันสำปะหลัง

บทนำ

มันสำปะหลังเป็นพืชเศรษฐกิจที่กำหนดไว้ในแผนยุทธศาสตร์การผลิตพืชเศรษฐกิจที่สำคัญ 12 ชนิดของประเทศ ปี พ.ศ. 2544 (สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร, 2544) ในภาคเหนือมีพื้นที่ปลูกในปี พ.ศ. 2546 ประมาณ 6,434,897 ไร่ ให้ผลผลิตรวม 1,986,452 ตันและผลผลิตเฉลี่ย 3,087 กก./ไร่ (http://www.doa.go.th/pl_data/CASS/1stat/st04.html) ผลผลิตต่อไร่ที่ได้นี้ยังให้รายได้ต่ำกว่าต้นทุนประมาณ 300-400 บาท/ไร่ เนื่องจากราคาของมันสำปะหลังที่ต่ำในช่วง 10 ปีที่ผ่านมา (0.80-1 บาท/กก. ปีพ.ศ. 2544-2550) ดังนั้น การลดเขยราคามันสำปะหลังที่ตกต่ำโดยการเพิ่มผลผลิตต่อไร่ให้สูงขึ้น จึงเป็นแนวทางหนึ่งที่เกษตรกรผู้ปลูกมันสำปะหลังปฏิบัติอยู่โดยการจัดระบบการปลูกที่เหมาะสม เพื่อเพิ่มผลผลิตต่อไร่ให้สูงขึ้น แนวทางหนึ่งที่ดำเนินการในปัจจุบัน ของเกษตรกรผู้ปลูกมันสำปะหลังในจังหวัดกำแพงเพชร คือ การใช้ผลิตภัณฑ์พลอยได้จากกระบวนการผลิตผงชูรสชนิดน้ำหรือน้ำอามิ-อามิ (ami-ami) จากโรงงานผลิตผงชูรส มาใส่ให้กับดินเพื่อเพิ่มผลผลิตของมันสำปะหลังจากการสอบถามเกษตรกรพบว่าได้สั่งซื้อน้ำอามิ-อามิจากโรงงาน ในราคา 150-200 บาทต่อ 1 ลูกบาศก์เมตร มาฉีดพ่นในรูปของน้ำปุ๋ยลงในดินช่วงไถเตรียมดิน การปฏิบัติดังกล่าวสามารถเพิ่มผลผลิตมันสำปะหลังได้มากกว่า 3 ตันต่อไร่ จึงทำให้มีความต้องการน้ำอามิ-อามิมากขึ้นเรื่อยๆ ดังนั้น โครงการวิจัยนี้จึงมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลกระทบของการใช้น้ำอามิ-อามิต่อการปลูกมันสำปะหลังและดิน เพื่อเป็นข้อมูลให้คำแนะนำแก่เกษตรกรอย่างถูกต้องต่อไป

วิธีการศึกษา

ทดลอง 2 ฤดูปลูกมันสำปะหลัง (2 ปีๆ ละ 1 ฤดูปลูก) ในแปลงเกษตรกรรมซึ่งเป็นกลุ่มดินที่ 38 ในดินชุดไทรงาม (Coarse-loamy, mixed, isohyperthermic, Ultic Haplustalfs, Alfisols) มีเนื้อดินเป็นดินร่วนปนทราย ความเป็นกรดของดิน ไนโตรเจนทั้งหมด อินทรีย์วัตถุ ฟอสฟอรัสและโปแตสเซียมแสดงใน Table 1 ปลูกมันสำปะหลังพันธุ์เกษตรศาสตร์ 50 ในแปลงขนาด 4x4 ตารางเมตร ระยะปลูก 1x0.5 ตารางเมตร ในแผนการทดลองแบบ RCBD จำนวน 3 ซ้ำ มี 5 กรรมวิธีการใส่ปุ๋ย ได้แก่ 1) ใส่ปุ๋ยแบบเกษตรกรรม สูตร 15-15-15 อัตรา 50 กก./ไร่ (7.5 kg.total N-7.5 kg. P_2O_5 -7.5 kg. K_2O /ไร่), 2) ใส่ปุ๋ยสูตร 15-15-15 อัตรา 100 กก./ไร่ (15 kg.total N-15 kg. P_2O_5 -15 kg. K_2O /ไร่), 3) ใส่ปุ๋ยสูตร 15-15-15 อัตรา 50 กก./ไร่ร่วมกับน้ำอามิ-อามิ อัตรา 150 ลิตร/ไร่ (17 kg.total N-7.5 kg. P_2O_5 +0.95 kg.total P-7 kg. K_2O +1 kg.total K/ไร่), 4) ใส่ น้ำ อามิ-อามิ อัตรา 300 ลิตร/ไร่ (19 kg.total N-1.9 kg. total P-1 kg. total K/ไร่) และ 5) ใส่อามิ-อามิ อัตรา 600 ลิตร/ไร่ (38 kg.total N-3.8 kg.total P-2 kg.total K/ไร่) โดยแบ่งใส่ 2 ครั้ง คือ รองพื้น และ 60 วันหลังปลูกมันสำปะหลัง ทั้งของปีที่ 1 และ 2 ของการทดลอง ข้อมูลดินวิเคราะห์ดินที่ความลึก 0-20 และ 20-40 เซนติเมตร ได้แก่ เนื้อดิน (Hydrometer; Gee & Bauder, 1968) ความเป็นกรดของดิน (1:1 H_2O ; Salinas & Garcia, 1985) อินทรีย์วัตถุ (Walkley & Black method; Black 1965) ไนโตรเจนทั้งหมด (Micro-kjeldah; Bremner & Mulvaney, 1982) ฟอสฟอรัสที่เป็นประโยชน์ (Bray II;

Olsen & Dean, 1965) โพแทสเซียม แคลเซียมและแมกนีเซียมที่สกัดได้ (Ammonium acetate; Jackson, 1967) วิเคราะห์ที่ระยะก่อนทดลอง ช่วงเก็บเกี่ยวปีที่ 1 และ 2 ข้อมูลพืช ได้แก่ ความสูงต้น (วัดจากโคนต้นเหนือดินถึงบนสุดของลำต้นหลัก) น้ำหนักต้นและใบสด ผลผลิตหัวมันสด ไนโตรเจนทั้งหมดในต้น และหัวมันลำปะหลัง (Micro-kjeldahl; Bremner & Mulvaney,

1982) ข้อมูลน้ำากผงซุสได้แก่ pH (Salinas & Garcia, 1985) ไนโตรเจนทั้งหมดและแอมโมเนียม (Bremner & Mulvaney, 1982) ฟอสฟอรัส โพแทสเซียม แคลเซียมและแมกนีเซียมทั้งหมด (Chapman and Pratt.1961) ผลการวิเคราะห์ดินเบื้องต้นและน้ำากผงซุสแสดงใน Table 1

Table 1 physical and chemical properties of Sai Ngam soil series and ami-ami

Depth (cm.)	Sand -----	Silt %	Clay -----	Texture	pH	OM -----	Total N %	Avai. P -----	Ex. K ppm.	Ex. Ca -----	Ex. Mg -----
0-20	72	17	11	Sandy loam	4.82	0.52	0.023	12.15	24.08	160	30.15
20-40	69	18	13	Sandy loam	5.27	0.49	0.021	8.00	19.14	158	20.38
ami-ami	-	-	-		5.50	-	5.2 ^{1/} (3.7) ^{2/}	5,000 ^{3/}	2,700 ^{4/}	2,800 ^{5/}	2,000 ^{6/}

^{1/} Total N ^{2/} NH₄-N ^{3/}, ^{4/}, ^{5/}, ^{6/} Total P, K, Ca and Mg

ผลการศึกษาและวิจารณ์

ผลผลิตและองค์ประกอบผลผลิตมันสำปะหลัง

ผลผลิตหัวมันสดในปีที่ 1 ไม่แตกต่างกันในทุกกรรมวิธีการทดลอง (Table 2) มีค่าเฉลี่ย 4,599 กก./ไร่ ในขณะที่ปีที่ 2 การปลูกแบบใส่ปุ๋ยสูตร 15-15-15 อัตรา 100 กก./ไร่ และใส่ปุ๋ยสูตร 15-15-15 อัตรา 50 กก./ไร่ ร่วมกับใส่น้ำอามิ-อามิ อัตรา 150 ลิตร/ไร่ ให้ผลผลิตมากกว่าการใส่ปุ๋ยสูตร 15-15-15 อัตรา 50 กก./ไร่ และการใส่น้ำอามิ-อามิ อัตรา 600 ลิตร/ไร่ อย่างมีนัยสำคัญ ($P \leq 0.05$) (7,674 และ 7,715 vs. 5,705 และ 5,712 กก./ไร่) ทั้งนี้เนื่องจากปริมาณไนโตรเจนที่ได้รับจากแปลงที่ใส่ปุ๋ย 15-15-15 อัตรา 100 กก./ไร่ ใส่ปุ๋ยเคมีร่วมกับน้ำอามิ-อามิและใส่น้ำอามิ-อามิอย่างเดียว อัตรา 300 ลิตร/ไร่ ได้ให้ไนโตรเจนกับดินเท่ากับ 15, 17 และ 9 kg.N/ไร่ ซึ่งอยู่ในช่วงที่พอเหมาะและมันสำปะหลังตอบสนองได้มากที่สุดคือ 15-20 kg.N/ไร่/ฤดูปลูก

(Jacob, 1963: จากประวัติ, 2526; กอบเกียรติและคณะ, 2539) ในขณะที่การใส่ปุ๋ยอีก 2 กรรมวิธี คือ 15-15-15 อัตรา 50 กก./ไร่ และใส่น้ำอามิ-อามิ อัตรา 600 ลิตร/ไร่ มีปริมาณไนโตรเจนน้อยและมากเกินไป (7.5 และ 38 kg.N/ไร่) เพราะธาตุไนโตรเจนมีความสัมพันธ์กับการเจริญเติบโตของมันสำปะหลังโดยตรง (ปัทมา, 2533) และมันสำปะหลังเป็นพืชที่ตอบสนองต่อปุ๋ยไนโตรเจนค่อนข้างชัดเจน เมื่อปลูกในดินที่มีเนื้อดินเป็นดินทราย มีความอุดมสมบูรณ์ต่ำ (สัมฤทธิ์, 2541) เมื่อวิเคราะห์ correlation ระหว่างไนโตรเจน ฟอสฟอรัสและอินทรีย์วัตถุในดินกับผลผลิตหัวมันสำปะหลังพบเฉพาะไนโตรเจนเท่านั้นที่มีความสัมพันธ์กับผลผลิตมันสำปะหลังมากที่สุดในแบบคิวบิก มีค่า $R^2=0.56$ (Fig.2:a) ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของสัมฤทธิ์, 2541 และปัทมา, 2533 ในขณะที่ฟอสฟอรัสและอินทรีย์วัตถุนั้นให้ค่า R^2 น้อย (0.33 และ 0.24) ส่วนน้ำหนักต้นและใบสดไม่แตกต่างกันทางสถิติ ทั้ง 2 ปีการทดลอง ผลผลิตหัวมันสดที่ได้จากการทดลองนี้

มีค่ามากกว่าแปลงเกษตรกรทั่วๆ ไปถึง 44% เนื่องจากมีการใส่ปุ๋ยมากกว่าและจัดการแปลงดีกว่าของเกษตรกร ส่วนไนโตรเจนในหัวมัน พบว่าการใส่น้ำอามิ-อามิ อัตรา 600 ลิตร/ไร่ ช่วยเพิ่มไนโตรเจนในหัวมันมากที่สุดถึง 0.397% ซึ่งมีค่ามากกว่าการใส่ปุ๋ยแบบอื่นๆ อย่างมีนัยสำคัญ ($P \leq 0.05$) ทั้งนี้อาจเนื่องจากปริมาณไนโตรเจนที่เป็นประโยชน์ ($\text{NO}_3\text{-N}$ และ $\text{NH}_4\text{-N}$) ที่มีมากในน้ำอามิ-อามิ เมื่อใส่ลงดินแล้วรากพืชสามารถดูดใช้ได้ทันที

ในขณะที่ปุ๋ยเคมีนั้นต้องผ่านกระบวนการละลายก่อนจึงจะใช้ได้ จึงทำให้ปริมาณที่สะสมในหัวมันลำปะหลังแตกต่างกัน ในขณะที่ไนโตรเจนในลำต้นและใบนั้นกลับพบว่า การใส่น้ำอามิ-อามิ อัตรา 300 ลิตร/ไร่ มีไนโตรเจนมากกว่าวิธีการใส่ปุ๋ยแบบอื่นๆ อย่างมีนัยสำคัญ ($P \leq 0.05$) โดยมีค่าเท่ากับ 0.89% โดยที่การใส่ปุ๋ยวิธีอื่นๆ ที่เหลือมีค่าเฉลี่ยเพียง 0.698%

Table 2 Fresh root yield, fresh matter, and total nitrogen in cobs and stalks of cassava in the 1st and 2nd cropped years as affected by different fertilizer application.

Treatment	Fresh root yield		Fresh matter		Ncob ^{/1}	Nstalk+leaf ^{/2}
	1 st year	2 nd year	1 st year	2 nd year	2 nd year	
	kg rai ⁻¹				%	
15-15-15: 50 kg.ra ⁻¹	3,903	5,705 b	2,068	3,312	0.277 b	0.715 b
15-15-15: 100 kg.ra ⁻¹	5,100	7,674 a	2,231	3,202	0.221 c	0.659 b
15-15-15: 50 kg.+ ami-ami: 150 L.ra ⁻¹	4,786	7,715 a	3,406	4,134	0.218 c	0.674 b
ami-ami 300 L.ra ⁻¹	4,593	6,079 ab	3,003	4,816	0.239 c	0.890 a
ami-ami 600 L.ra ⁻¹	4,613	5,712 b	2,958	3,976	0.397 a	0.744 b
Mean	4,599	6,577	2,733	3,888	0.270	0.736
F-test	ns	*	ns	ns	**	*
C.V. (%)	16.64	14.39	25.20	30.84	1.16	9.59

^{/1}Ncob = Total N in cassava cob ^{/2}Nstalk+leaf = Total N in cassava stalk and leaf.

* Mean in column followed by the same latter were not significant different ($P \leq 0.05$) according by DMRT.

ความสูงต้นมันลำปะหลังพบว่าความสูงระยะ 120, 190, 130 วันหลังปลูกปีที่ 1 และระยะ 90 และ 180 วันหลังปลูกปีที่ 2 มีค่าไม่ต่างกันทางสถิติในทุกกรรมวิธี การใส่ปุ๋ย ความสูงของต้นจะเพิ่มขึ้นตามอายุ

ที่เพิ่มขึ้นโดยมีความสูงมากที่สุดในช่วงเก็บเกี่ยวประมาณ 3.0 เมตร ทั้ง 2 ปีการทดลอง มีพิสัยระหว่าง 1.61-3.18 เมตร และ 2.61-3.16 เมตร ที่ระยะ 230 วันหลังปลูกปีที่ 1 และ 180 วันหลังปลูกปีที่ 2 ตามลำดับ (Fig.1:a and b)

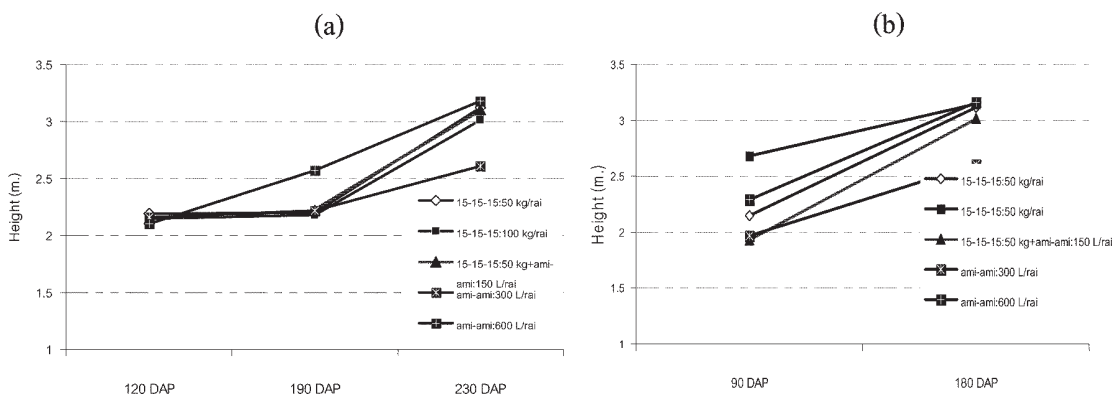


Fig.1 Cassava height growth at 120 and 190 DAP in the 1st cropped year (a) and at 90 and 180 DAP in the 2nd cropped year (b) as affected by different fertilizer application.

การเปลี่ยนแปลงสมบัติทางเคมีของดิน

อินทรีย์วัตถุที่พบในดินลึก 0-20 เซนติเมตร เพิ่มขึ้น หลังจากเก็บเกี่ยวมันสำปะหลังปีที่ 1 และลดลง ในปีที่ 2 ขณะที่ความลึก 20-40 เซนติเมตร มีค่าเพิ่มขึ้น ตลอด 2 ปีการทดลอง โดยที่ทุกกรรมวิธีการใส่ปุ๋ย มีอินทรีย์วัตถุไม่ต่างกันทางสถิติหลังปลูกมันสำปะหลังปีที่ 1 และ 2 มีอินทรีย์วัตถุในดินระดับ 0-20 เซนติเมตรเฉลี่ย 1.26 และ 1.19 % มีฟอสฟอรัสอยู่ระหว่าง 1.13-1.45% และ 0.94-1.51% เช่นเดียวกับที่ความลึก 20-40 เซนติเมตร มีค่าเฉลี่ย 0.72 และ 1.10% มีฟอสฟอรัสอยู่ระหว่าง 0.56-0.89 และ 1.02-1.21% หลังปลูกมันสำปะหลังปีที่ 1 และ 2 ตามลำดับ (Fig. 2:b) ส่วนไนโตรเจนนั้นมีการเปลี่ยนแปลงสอดคล้องกับอินทรีย์วัตถุ กล่าวคือที่ระดับความลึก 0-20 เซนติเมตร มีค่าลดลงหลังปลูกมันสำปะหลังไปได้ 2 ปีในทุกกรรมวิธีการใส่ปุ๋ย โดยมีค่าเฉลี่ย 0.04 และ 0.03% มีฟอสฟอรัสอยู่ระหว่าง 0.03-0.04 และ 0.02-0.04% หลังปลูกมันสำปะหลังปีที่ 1 และ 2 ตามลำดับ (ยกเว้นแปลงใส่ปุ๋ยสูตร 15-15-15 อัตรา 100 กก./ไร่) ระดับความลึก 20-40 เซนติเมตร มีค่าเพิ่มขึ้นหลังปลูกมันสำปะหลังปีที่ 2 แต่ไม่แตกต่างกันทางสถิติในทุกวิธีการใส่ปุ๋ย มีค่าเฉลี่ย 0.03 และ 0.04% มีฟอสฟอรัสอยู่ระหว่าง 0.02-0.03 และ 0.02-0.06% หลังปลูกมันสำปะหลังปีที่ 1 และ 2 ตามลำดับ (Fig. 3:a) การที่อินทรีย์วัตถุและไนโตรเจนที่ระดับความลึก 20-40

เซนติเมตร เพิ่มขึ้น น่าจะมาจากผลของการการชะละลาย (leaching) ของน้ำอามิ-อามิ เพราะดินเป็นดินเนื้อทราย จึงเกิด leaching ได้ดี (Suwanarit, 1995) แต่เนื่องจากดินที่ปลูกมันสำปะหลังมีชั้นดานค่อนข้างตื้นประมาณ 40-50 เซนติเมตรจากผิวดิน จึงทำให้เกิดการสะสมของอินทรีย์วัตถุและไนโตรเจนเด่นชัดในระดับความลึกเพียง 20-40 เซนติเมตร ส่วนค่า pH ของดินที่ระดับ 0-20 และ 20-40 เซนติเมตร มีค่าลดลงหลังการปลูกมันสำปะหลัง ปีที่ 1 และ 2 หลังปลูกมันสำปะหลังปีที่ 1 แปลงใส่ปุ๋ยสูตร 15-15-15 อัตรา 50 กก./ไร่ มีค่า pH ดินที่ระดับความลึก 0-20 เซนติเมตร มากที่สุด 5.15 ซึ่งสูงกว่า 4 แปลงที่มีการใส่ปุ๋ยแบบอื่นๆ อย่างมีนัยสำคัญ ($P \leq 0.05$) ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเพียง 4.77 สอดคล้องกับผลในปีที่ 2 ที่การใส่ปุ๋ยกรรมวิธีเดียวกันนี้ทำให้ pH ดินที่ระดับความลึก 20-40 เซนติเมตร มีค่ามากที่สุด 4.94 ซึ่งมากกว่า 4 แปลงที่มีการใส่ปุ๋ยแบบอื่นๆ อย่างมีนัยสำคัญ ($P \leq 0.05$) โดยมีค่าเฉลี่ยเพียง 4.29 (Fig. 3:b) สาเหตุเนื่องจากอิทธิพลของ H^+ ที่ปลดปล่อยออกมาจากปฏิกิริยา nitrification ของไนโตรเจน (organic-and inorganic-N) ที่ได้รับจากน้ำอามิ-อามิและปุ๋ยสูตร 15-15-15 อัตรา 100 กก./ไร่ จาก 4 กรรมวิธีที่เหลือมีมากกว่า (<http://www.ncl.ac.uk/gane/page11.htm>) การลดลงของ pH ดินที่รวดเร็วนี้เป็นข้อควรระวังสำหรับการใส่ปุ๋ยเคมีและน้ำอามิ-อามิในระยะยาว เพราะจะทำให้ความเป็น

ประโยชน์ของธาตุอาหารชนิดอื่นๆ เปลี่ยนแปลงไปทั้งมากขึ้นและลดลงจนมีผลกระทบต่อการเจริญเติบโตและการให้ผลผลิตของมันสำปะหลังได้ สำหรับฟอสฟอรัสที่ระดับความลึก 0-20 เซนติเมตร มีค่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ($P \leq 0.05$) หลังปลูกมันสำปะหลังปีที่ 2 แปลงใส่ปุ๋ยสูตร 15-15-15 อัตรา 100 กก./ไร่ มีค่ามากที่สุด 87 มก./กก. และน้อยที่สุด 11 มก./กก. ในแปลงใส่น้ำอามิ-อามิ อัตรา 100 ลิตร/ไร่ ในขณะที่ระดับความลึก 20-40 เซนติเมตร ฟอสฟอรัสมีค่าเพิ่มขึ้นเฉลี่ยจาก 11 เพิ่มขึ้นเป็น 44 มก./กก. หลังจากปลูกมันสำปะหลังปีที่ 1 และ 2 แต่ยังไม่ต่างกันทางสถิติในทุกกรรมวิธีการใส่ปุ๋ย (Fig. 4:a) สาเหตุเนื่องจากการได้รับฟอสฟอรัสจากปุ๋ยที่ใส่แตกต่างกันในแต่ละกรรมวิธี ยิ่งลำดับจากมากไปน้อยได้ดังนี้ ใส่ปุ๋ยสูตร 15-15-15 อัตรา 100 กก./ไร่ (15 kg.P) > ใส่ปุ๋ยสูตร 15-15-15 อัตรา 50 กก./ไร่ ร่วมกับน้ำอามิ-อามิ อัตรา 150 ลิตร/ไร่ (8.45 kg.P) > ใส่ปุ๋ยสูตร 15-15-15 อัตรา 50 กก./ไร่ (7.5 kg.P) > ใส่ปุ๋ยสูตร 15-15-15 อัตรา 600 และ 300 ลิตร/ไร่ (3.8 และ 1.9 kg.P) ตามลำดับ ส่วนโพแทสเซียม แคลเซียม และแมกนีเซียมทั้ง 2 ระดับความลึกมีลักษณะการเปลี่ยนแปลงคล้ายคลึงกัน โดยมีค่าเพิ่มขึ้นหลังเก็บเกี่ยวมันสำปะหลังปีที่ 1 และลดลงหลังเก็บเกี่ยวปีที่ 2 โดยที่ธาตุอาหารทั้ง 3 ชนิดมีปริมาณไม่ต่างกันทางสถิติจากการใส่ปุ๋ยในทุกกรรมวิธี มีการเปลี่ยนแปลงจากระยะเริ่มการ

ทดลอง หลังจากเก็บเกี่ยวปีที่ 1 และ 2 ดังนี้ โพแทสเซียมระดับความลึก 0-20 เซนติเมตร มีค่าเฉลี่ยจาก 24 เพิ่มขึ้นเป็น 33 และลดลงเหลือ 27 มก./กก. ความลึก 20-40 เซนติเมตร มีค่าเฉลี่ยจาก 19 เพิ่มขึ้นเป็น 21 และลดลงเหลือ 13 มก./กก. ตามลำดับ (Fig. 4:b) การที่โพแทสเซียมในดินล่างระดับ 20-40 เซนติเมตร น้อยกว่าดินบนระดับ 0-20 เซนติเมตร อาจเนื่องจากโพแทสเซียมถูกดูดใช้โดยมันสำปะหลังในปริมาณมากในขณะที่ปริมาณในดินเริ่มต้นและที่ใส่ลงไปกับปุ๋ยนั้นยังมีน้อยไม่เพียงพอต่อความต้องการของมันสำปะหลัง ดังเช่น การศึกษาของกอบเกียรติและคณะ (2539) รายงานไว้ว่ามันสำปะหลังพันธุ์ระยอง 3 ตอบสนองต่อการใส่ปุ๋ยโพแทสเซียมสูงสุด ที่อัตรา 15 กก./ไร่ และผลผลิตสัมพัทธ์ของมันสำปะหลังกับค่าวิเคราะห์โพแทสเซียมที่แลกเปลี่ยนที่ได้ในดินมีระดับวิกฤตเท่ากับ 40 ppm. (โชติ, 2539) ส่วนแคลเซียมระดับความลึก 0-20 เซนติเมตร มีค่าเฉลี่ยจาก 160 เพิ่มขึ้นเป็น 243 และลดลงเหลือ 185 มก./กก. ความลึก 20-40 เซนติเมตร มีค่าเฉลี่ยจาก 158 เพิ่มขึ้นเป็น 264 และลดลงเหลือ 210 มก./กก. ตามลำดับ (Fig. 5:a) และแมกนีเซียมระดับความลึก 0-20 เซนติเมตร มีค่าเฉลี่ยจาก 30 เพิ่มขึ้นเป็น 73 และลดลงเหลือ 18 มก./กก. ความลึก 20-40 เซนติเมตร มีค่าเฉลี่ยจาก 11 เพิ่มขึ้นเป็น 45 และลดลงเหลือ 12 มก./กก. ตามลำดับ (Fig. 5:b)

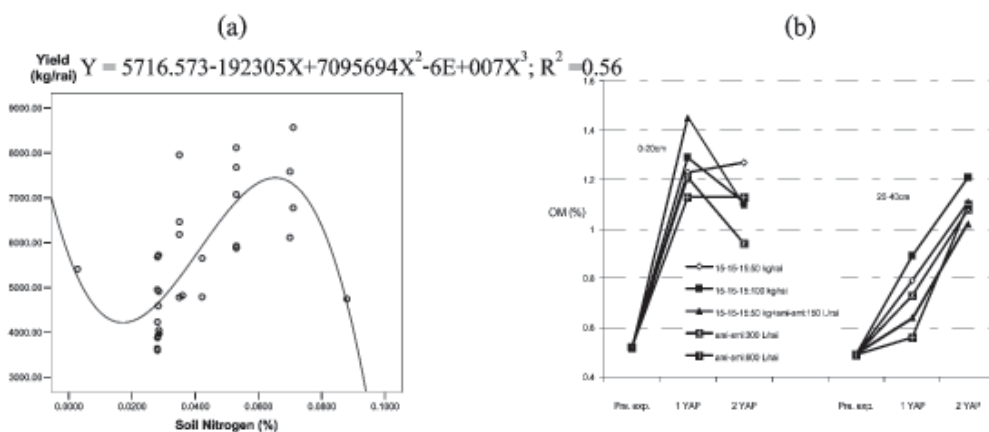


Fig. 2 Relationship of soil nitrogen and cassava yield (a) and organic matter change (b) as affected by different fertilizer application at the pre-experiment, 1st and 2nd cropped years (YAP).

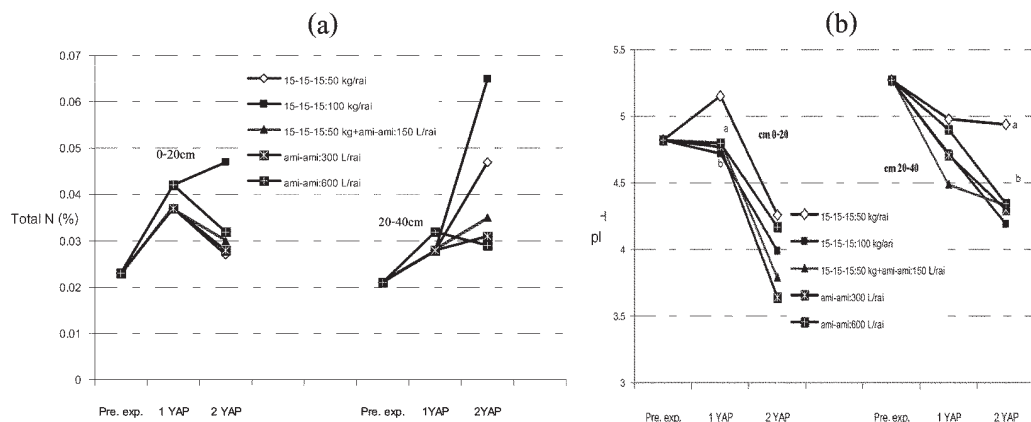


Fig. 3 Soil nitrogen (a) and pH change (b) as affected by different fertilizer application at the pre- experiment, 1st and 2nd cropped years (YAP).

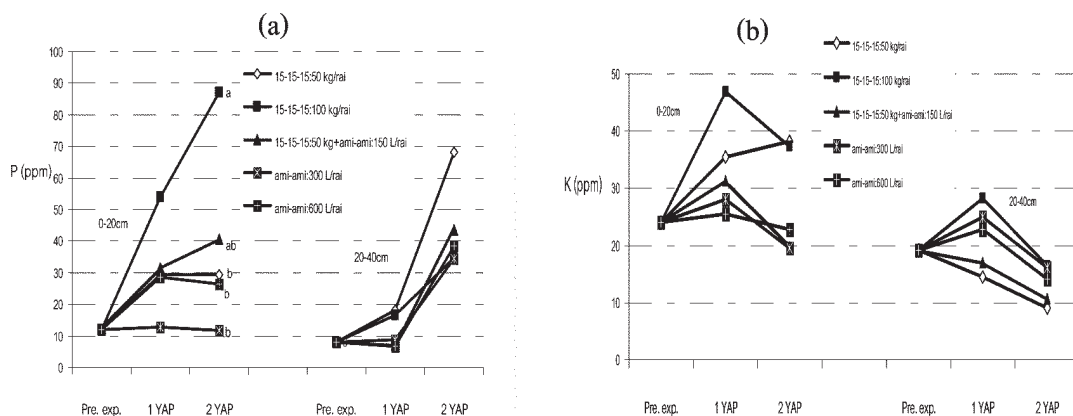


Fig. 4 Soil phosphorus (a) and potassium (b) change as affected by different fertilizer application at the pre-experiment, 1th and 2nd years (YAP).

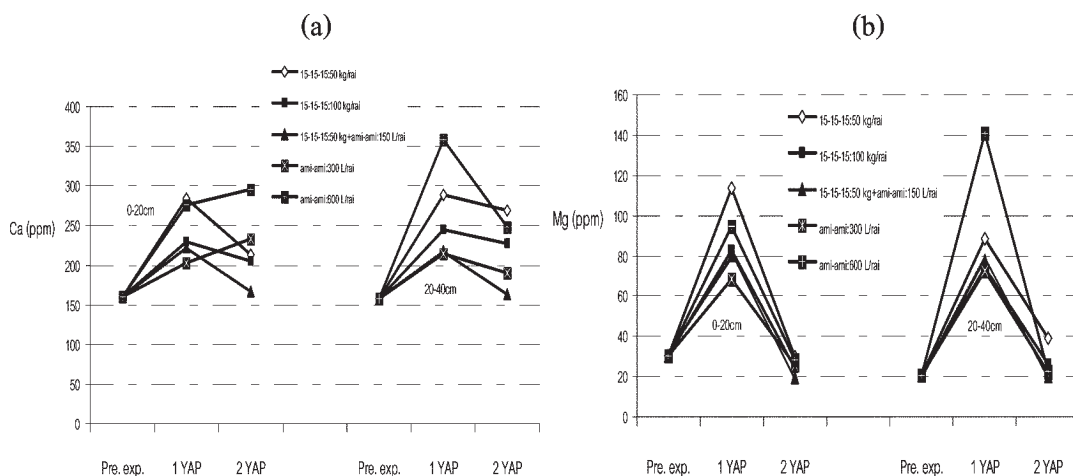


Fig. 5 Soil calcium (a) and magnesium (b) change as affected by different fertilizer application at the pre-experiment, 1st and 2nd years (YAP).

1. การใช้ปุ๋ยสูตร 15-15-15 และน้ำอามิ-อามิ เป็นปุ๋ยสำหรับมันสำปะหลังมีอิทธิพลต่อการเพิ่มผลผลิต หัวสดมันสำปะหลัง ทำให้ไนโตรเจนและฟอสฟอรัสในดิน มีปริมาณเพิ่มขึ้น แต่ทำให้ pH ของ ดินลดลง

2. การใช้ปุ๋ยอามิ-อามิร่วมกับปุ๋ยเคมีปริมาณ 50% ช่วยเพิ่มผลผลิตมันสำปะหลังได้เท่ากับการใส่ปุ๋ย เคมีอย่างเดียวปริมาณ 100%

3. ชนิดและปริมาณปุ๋ยที่เหมาะสมสำหรับการ ปลูกลูกมันสำปะหลังพันธุ์เกษตรศาสตร์ 50 ในดินชุดไทรงาม ในพื้นที่ศึกษาคือสูตร 15-15-15 อัตรา 100 กก./ไร่ และ สูตร 15-15-15 อัตรา 50 กก./ไร่ร่วมกับน้ำอามิ-อามิ อัตรา 150 ลิตร/ไร่

ข้อเสนอแนะ

ควรมีการปรับ pH ของดินให้อยู่ในระดับพอเหมาะ ต่อการเจริญเติบโตของมันสำปะหลัง เนื่องจากการใช้ปุ๋ย เคมีอย่างเดียวและการใช้น้ำอามิ-อามิทำให้ pH ของดิน ลดลงค่อนข้างรวดเร็ว โดยเฉพาะการใช้ในระยะยาว

เอกสารอ้างอิง

- กอบเกียรติ ไผ่ศาลเจริญ โชติ ลิทธิบุศย์ ชุมพล นาควิ
โรจน์ และนงลักษณ์ วิบูลสุข. 2539. ผลของ
การใช้พืชบำรุงดินร่วมกับปุ๋ยเคมีที่มีต่อมัน
สำปะหลังในดินชุดวาริน. ในรายงานการประชุม
วิชาการประจำปี 2539. กองปฐพีวิทยา
กรมวิชาการเกษตร วันที่ 26-28 มีนาคม 2539
ณ. โรงแรมเพชรงานจังหวัด เชียงใหม่. หน้า
326-339.
- โชติ ลิทธิบุศย์. 2539. แนวทางการพัฒนาระบบการให้
คำแนะนำการใช้ปุ๋ยกับพืชไร่. กรมวิชาการเกษตร
กระทรวงเกษตรและสหกรณ์. ISBN 974-
7465-15-9. หน้า 81.
- ปัทมา วิทยากร. 2533. ดิน: แหล่งธาตุอาหารของดิน.
ภาควิชาปฐพีศาสตร์ คณะเกษตรศาสตร์
มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

ประวัติ อุทัยภาส. 2526. อิทธิพลของอัตราส่วนของ
ธาตุปุ๋ยไนโตรเจน แลโพแทสเซียมสัดส่วนและ
ระยะเวลาของการใส่ปุ๋ยที่มีต่อการเจริญเติบโต
ผลผลิตและคุณภาพมันสำปะหลัง. วิทยานิพนธ์
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
หน้า 6.

สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร. 2544. แผนยุทธศาสตร์
การผลิตพืชเศรษฐกิจ. เอกสารประกอบการ
ประชุม คณะอนุกรรมการการเกษตรและ
สหกรณ์ ภูมิภาค. สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร
กระทรวงเกษตร และสหกรณ์.

สัมฤทธิ์ ชัยวรรณกุล. 2541. การปรับปรุงดินและการ
ใช้ปุ๋ยสำหรับพืชเศรษฐกิจในดินไร่. กรมวิชา
การเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์. ISBN
974-7465-16-7. หน้า 119.

Bremner, J.M. and C.S. Mulvaney. 1982. Nitrogen-
Total. In: A.L. Page, R.H. Miller and D.R.
Keeney (eds.). Method of Soil Analysis,
Part II, Chemical and Microbiological
Properties. Agronomy Monograph No.9
(2nd ed.).

Chapman, H.D. and P.F. Pratt. 1961. Methods of
Analysis for Soils, Plants and Water. Univ.
of California. USA.

Suwanarit, A. 1995. Potassium dynamics and avail-
ability in strongly weathered and highly
leached soils in humid tropics. In:
Potassium in Asia. Balanced fertilization
to increase and sustain agricultural
production. Proceeding of the 24th
Colloquium of the International Potash
Institute held in Chiang Mai, Thailand,
1995. International Potash Institute (IPI),
Bern, Switzerland.

http://www.doa.go.th/pl_data/CASS/1stat/st04.html.

<http://www.ncl.ac.uk/gane/page11.htm>.